

[Kjør Rasmussen.]

Jeg skal takke de ordførere, som har givet tilslutning til vores dagsordensforslag; vi synes også selv, at forslaget er et skridt i den rigtige retning.

Kai Moltke: Det er altid praktisk, at man ganske nøjagtig ved, hvad de forskellige forslag drejer sig om, før der bliver nogen afstemning.

Først har jeg et spørgsmål til den tidligere socialdemokratiske statsminister, hr. J. O. Krag. Jeg er fuldstændig enig. Hr. J. O. Krag karakteriserede situationen sådan, at de forhold på sikkerhedspolitikken og den internationale udviklings område, som gjaldt ved forsvarsforliget i 1960, ikke længere var til stede. Det kan jeg da give min varmeste tilslutning til. Så er der blot det tilbage, at så begriber jeg virkelig ikke, hvorfor hr. J. O. Krag og hans parti i sin tid — var det i slutningen af 1965 eller i begyndelsen af 1966 — gik ind for en flerårig forlængelse af det forsvarsforlig, som altså ikke længere svarede til de forhold, som gjaldt, da NATO blev oprettet, og da man senere, i 1950'erne, blev stillet over for videre udviklingsproblemer.

Hr. Morten Lange optrådte her med en ganske ufordækt glæde over at kunne bivåne en begravelse. Nu har hver jo sin smag for, hvilke festligheder der kan vække opmærksomhed. Men jeg kunne godt lide at få konkretiseret de ting en smule. Man fastslår fra SFs side, at Danmarks medlemskab af NATO ikke har kunnet medføre nogen afspænding, og det er jo såre rigtigt, men jeg tilføjede altså, at det kunne NATO heller ikke. At Danmark ikke kan forsvares er ingen nyhed; enhver ved, at Danmark ikke kan forsvares over for et frontalt angreb fra en stormagt. Men så henviser man til de 2 forslag, der er fremsat som konkrete ændringsforslag: for det første at de danske militære enheder aldrig kan stilles under kommando af ikke-danske officerer — det forekommer mig mere at være et postulat end egentlig et forslag — for det andet den gradvise nedtrapning til den fuldstændige afrustning i løbet af en forholdsvis kort år-række. Men der er én ting, jeg gerne vil vide, før jeg tager stilling til disse konkrete spørgsmål. Når man nøjes med sådan 2 punkter, kan meningen vel ikke være, at ganske vist

skal vore tropper ikke være under kommando af udlændinge på dansk territorium, men vi skal bevare den slette vane, vi hidtil har haft, at udenlandske tropper til stadighed sjokker rundt på dansk territorium; jeg vil gerne vide, om hr. Kurt Brauer med sit ændringsforslag mener, at sådanne udenlandske tropper fortsat skal kunne marchere ud og ind. Særlig hvis vi går til den totale afrustning, ville det dog være ønskeligt, at man samtidig krævede og fik visse garantier for, at vi ikke gennem medlemskab af uønskede foreninger risikerer, at sådanne tropper optræder på dansk territorium.

Endelig en ganske kort bemærkning til hr. Bilgrav-Nielsen. Det forekommer mig, at når man ser på indlæggene her i salen, på det, at man er medforslagsstiller til det forslag, som ligger her, og sammenligner det med det radikale landsmødes program, så viser det kun én eneste ting: sandheden er jo gammel, ja, før Bibelen, men jeg kunne da tænke mig, som jeg har gjort det før, at citere apostelen Paulus: at alt det gode, som de — altså de radikale og deres landsmøde — gerne vil, det gør de ikke, og alt det slette, som de ikke vil, det er de nødt til at gøre til stadighed.

Første næstformand (Kaj Andresen): Må jeg anmode medlemmerne om ikke at føre højrøstede samtaler her i salen.

J. O. Krag: Jeg synes, jeg må gøre et par bemærkninger til hr. Erik Kragh. Hr. Erik Kragh ville betvivle rigtigheden i socialdemokratiets kritik af den nuværende forsvarsordning, som vi betegner som forældet. Jeg vil gerne begrunde lidt nærmere, end jeg tidligere har haft lejlighed til det her i salen, hvorfor vi mener den er forældet. For det første af våbentekniske grunde. Hr. Erik Kragh har flere gange henvist til den ændring, der er sket i de østlige landes våbenopbygning i Østersøen. Hvad har dansk forsvar gjort i anledning af de ændringer, der er sket i den våbentekniske opbygning i Østersøen? Har vi også ændret vores våbenopbygning? Jeg tror, hr. Erik Kragh må give mig ret i, at det har vi ikke. Hvis man skal imødegå moderne landgangsfartøjer, tror jeg også, hr. Erik Krag vil give mig ret i, at det gør man ikke med fregatter. Det gør man måske — og her nærmer vi os ud-